

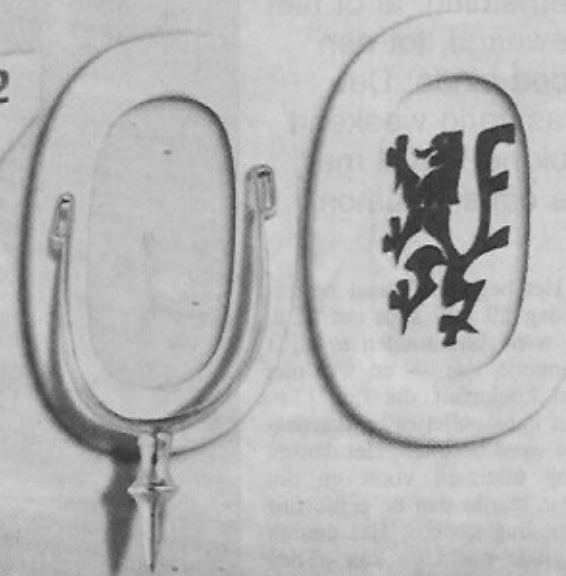
Postbeambte Johan Desmet volgde Dries Dekeyser op als voorzitter Oostends 11-Julikomitee

„11 juli is Vlaanderen

hoogdag”

FEEST van de VLAAMSE GEMEENSCHAP

12-2002

JULI 19.30u
ACADEMISCHE ZITTING
FEEST EN CULTUURPALEIS
WAPENPLEIN OOSTENDE

JULI 20.00u
AVONDFEEST
WAPENPLEIN OOSTENDE

AANDEREN
FEEST!

Als jonge vent trok Johan Desmet naar de jeugdkring alwaar hij op zijn 17de viel voor de 6 maanden jongere Nicole Maes. „Een donker, lief type dat zich niet laat doen... zonder evenwel iemand te kwetsen. We trouwden op Koninginnedag 30 april 1976 en zijn vandaag fier op ons gezin : Andy (24) geeft Nederlands/Geschiedenis in het seminarie in Roeselare ; Tina (19) doet verkoop, snit & naad... en staat zoals haar mama op kloeke benen.” (foto ET)

Waar Maas en Schelde vloeien, de Noordzee — *uus zèètje !!!* — bruist en stormt... daar is ons vaderland dat op donderdag 11 juli 2002 de zeventhonderdste herdenking van de Guldensporenslag viert. Zelfs de mondaine Koningin der Badsteden is onder de feestmantel van het 11-Julikomitee dertig Vlaamse verenigingen rijk. Voor het feest geeft Oostende zijn Grote Markt vrij en zal Jean-Pierre Hautekiet nog niet aardig met vuisten en knoken de beiaardklanken vanuit de Feestpaleistoren alover 't stadscentrum zwiepen. Bijna spijtig dat Dries Dekeyser vorig jaar ontslag nam als voorzitter van *zijn* comité.

Huidig preses Johan Desmet eert Dries Dekeyser : „Hij was een diplomaat die altijd wist wat hij wilde en telkens zijn slag thuishaalde zonder daarbij honden wakker te maken. Ik sta trouwens helemaal achter zijn gedrevenheid om alle Vlamingen rond de zwartgele vlag te scharen, ongeacht hun gezindheid.” Natuurlijk zal wat gezonde suspense de komende dagen de adrenaline in Johans bloedvaten stuwen. De postbeambte reageert vrij nuchter : „Wie niets doet, doet niets verkeerd. Ik zal in ieder geval met hart en ziel achter mijn nieuwe functie staan en streven naar een nog democratischer Vlaanderen om nóg meer mensen in het 11-Julikomitee te betrekken.”

Als enige zoon maakte Johan Desmet (15.01. '53) zijn jeugdjaren door op 't Westerkwartier en wel bepaald in de Verenigingstraat van den Oeden Nieuwen Blok. Vader Alberic, Briekje in de volksmond, was 40 jaar lang elektricien in het rooie 888-Huis... zonder zelf socialist te zijn. Broer van zes jongere zusters was pa een postzegelverzamelaar. Moeder Anne Tomme was afkomstig van Anzegem, heel dicht waar Stijn Streuvels

woonde.

Johan kan terugkijken op een zalige jongerentijd. „Ik was geen tere kwast en kon me weren indien nodig. We hebben veel buiten gespeeld, belletje getrokken en, jàà... af en toe een emmer water over onze nek gekregen. Zonder voetbalintenties soms tegen een bal gesjot, was ik eerder als looper te duchten. Vooral dan wat spurten betrof.

— **Je schooltijd ?**

— **Johan Desmet :** „Ik ver-

bleef tot het 2e Lager in Zonnestraat, waarna ik naar het college ging. Als goeie middelmaat trokken talen me wel aan. Ik was een doodgewone Vlaamse jongen die mijn plechtige communie deed en rond die tijd smoor was op een zekere Myriam, die naderhand uit de stad verhuisde en die ik nooit meer terugzag.

— **Zo'n zes jaar bij de KSA...**

— **Johan Desmet :** „De vriendschap van jonge mensen onder mekaar is me bijgebleven. We zijn nog naar Berques in Frans-Vlaanderen op kamp geweest. De kameraadschap was toen niet beter dan nu, ze was gewoon anders. Menige keer ging mijn moeder mee om voor de KSA'ers te koken.”

— **Voor wat zijn jullie nog opgekomen ?**

— **Johan Desmet :** „In onze tijd hebben we niet voor iets speciaals op tafel gebonsd. De KSA was een jeugdvereniging die ontspanning bracht. Met *de trommel slaat, de fluite gaat, de wind ontvouwt de vane !* zijn we nog al zingend naar de mis getrokken. Vroeg uit de veren zaten we om 7 u.30 al devoot geknielend de almachtige om honderd en nog wijze dingen te prijzen.”

„Mijn moeder kookte voor de KSA-ers”

— **Wat stootte je als puber tegen de borst ?**

— **Johan Desmet :** „De manier waarop men alles volbouwt. Enerzijds plant men in de steden nog wel een boompje, maar aan de andere kant wordt nog niet weinig van de rustgevende groene longen gevretten. Best dat de Noordzee onze kust nog altijd vertroetelt. Alhoewel... Want Vlaanderen heeft in de loop der jaren haar duinen laten vallen. Oostende — ooit van Welling-

tonrenbaan tot Middelkerke met een reusachtige sliert witte blekkers verbonden — is vandaag meelijwekkend arm aan zandheuvels. Ongerepte natuur valt constant ten prooi aan de gulzige eeuw van de sociale welstand ten prooi. Een rijkdom waarvoor vaak ijsig veel dient betaald. En dan hebben we het niet alleen over euro's.”

IJzerbedevaart

„Er was een tijd dat er van-

Flamingant ? Ik heb niets te maken met wat jaren geleden gebeurde en waar langs beide kanten fouten werden gemaakt.”

— **Waarvoor kwam je als Vlaming nog op ?**

— **Johan Desmet :** „Ik ben 20 jaar ACV-secretaris in het professioneel bestuur geweest. Twaalf jaar geleden was er een actie om het stadsbestuur aan te zetten iets te doen aan actieve tewerkstellingspolitiek. Toen deed schepen Vermeesch

wege de Post een speciale postzegelafstempeling plaatsvond tijdens de IJzerbedevaart in Diksmuide. Vanwege de veiligheidsdienst mocht er niemand in de toren aanwezig zijn, dus stonden de dienstdoende postbeambten beneden tussen 't volk. Samen met mijn vriend Lucien Bundervoet voor die job aangezocht, stonden we langs de kant de masabetoging gade te slaan. Verast over die duizenden en duizenden mensen werd mij beetje bij beetje het waarom van de IJzerbedevaart duidelijk. Eigenlijk memoreerde men de weerzinwekkende triestigheid die de Eerste Wereldoorlog en de slag om de IJzer omhulde.”

— **Vonk die 't Vlaams bewustzijn wakker maakte ?**

— **Johan :** „Laat me toe vooraf te zeggen dat ik het volste respect heb voor oudstrijders. Maar als de televisie toont dat tijdens een betoging in Brussel, tegenstanders de foto van de geëxecuteerde Irma Laplasse — nog altijd een moeder van 2 kinderen ! — kapotscheuren, dan raakt mij zoiets. Dat stimuleerde mij om op te komen voor een Vlaanderen, waarin de mensen elkaar beter verstaan en vooral de spons vegen over fouten. Waarbij de ene zich niet heiliger moet voordoen dan de andere.”

— **Moeten én de witte én de zwarte niet een beetje water in de wijn doen ? Verdienen noch de weerstander, noch de collaborateur die hier tijdens de bezetting honger leden en willens nilens bombardementen trotseerden een schop onder de kont, omdat zij ondanks alles nog altijd van hun België land houden ?**

— **Johan Desmet :** „Voor mij hoeft België niet, al heb ik helemaal niets tegen de Walen. Volgens mij is de doorsnee Vlaming de meest verdraagzame en solidaire Belg.

een aantal beloften.”

— **Waar ontbreekt het Vlaanderen nog altijd aan ?**

— **Johan Desmet :** „Zelfrespect. Waalse politici komen pertinenter op voor de belangen van hun eigen volk. Terwijl Vlaanderen blijkbaar de Belgische bril opzet om de dingen nationaal te bekijken.”

Feestprogramma

Door de inzet van het 11-julikomitee heeft donderdag 11 juli 2002 opnieuw een bijzondere uitstraling.

■ Om 10 uur luistert Gaudia Cantorum, olv. Filip Devisch de eucharistieviering op in de SS. Petrus- & Pauluskerk.

■ Om 11.30 uur is er de jaarlijkse receptie op het stadhuis, aangeboden door het stadsbestuur.

■ Om 13 uur worden de votten onder tafel gestoken voor het Guldensporenfeestmaal bij restaurant Benny.

„IJzerbedevaart deed Vlaams bewustzijn ontwaken”

■ Om 20 uur neemt niemand minder dan Connie Neefs de touwtjes in handen om, in volle openlucht, de Vlaamse ziel te eren. Connie kan daarbij beroep doen op de Groupe Folklorique Flamand (Zuid-Vlaanderen); Jan Staes met het Humoristisch Verbond; Paul Gunst en de Oostendse beiaardier Jean-Pierre Hautekiet, die van de beiaardklokken afdaald om nu eens van aan de pianovleugel de trillende stembanden naar juiste tonen te leiden.

— **De tevredenheid van de nieuwe voorzitter ?**

— **Johan Desmet :** „Heel trots dat we met ons 11-julikomitee zo'n feest van Vlaanderen konden uitwerken. Voorbij de tijd dat de Slag der Gulden Sporen in enge kringetjes heracht moest worden. Hier in Oostende beleven we een feest dat getuigt van respect voor de mening van iedere Vlaming.”

— **Oostende, Vlaamser dan men denkt ?**

— **Johan :** „Waar het Feest van de Vlaamse Gemeenschap in de Koningin der Badsteden dit jaar aan zijn 45e uitgave toe is, krijgt het wijsje een wel heel Oostendse tint: als de blauwvoet vliegt, dan is het feest aan zee !”

Oostendse verenigingen kiezen
verdienstelijke Vlaming bij seizoensarbeiders

Goud voor proost van de bietenmannen

Uitzonderlijk voor de 700e herdenking van de Slag der Gulden Sporen zet het Oostendse 11-Julikomitee dit jaar de feestelijkheden al op woensdag 10 juli in, met een academische zitting in het Feestpaleis op het Wapenplein.

De feestzitting begint om 19.30 uur met een woordje van eerste schepen Hilde Veule-

mans, Johan Soenen (nationaal voorzitter Vermeylenfonds) en Johan Desmet (voorzitter Oostends 11-Julikomitee). Katrien Vandaele, die het geheel presenteert, zal intussen de aandacht vragen voor Krikkemik, die met kleinkunst en volksmuziek het publiek ongetwijfeld zal weten te boeien.

Discriminatie

Voorzitter Johan Desmet zal het in zijn gelegenheidswoord hebben over het aanvaarden van 11 juli tot betaalde feestdag, dat pas volgend jaar werkelijkheid zou worden. Betreuwenswaardig vindt hij, omdat een bijzondere jaar als 2002 — 700ste herdenking Groeningekouter! — geen mooiere

aanleiding kon geweest zijn. Johan Desmet heeft het over een vorm van discriminatie, omdat vele instellingen en bedrijven nu al de betaalde feestdag aanvaarden. „Wij dringen aan bij de werkgevers die deze dag nog niet toestonden, om dit in lopend jubeljaar toch te doen”, aldus de Oostendse voorzitter van het 11-Julikomitee.

Joris De Jaeger

Sedert 1986 reikt het Oostendse 11-Julikomitee jaarlijks een *Gulden Spoor* uit. Wereldzeiler Staf Versluys opende de reeks en beiaardier Ephrem Delmotte was het jaar nadien de laureaat. De reeks van verdienstelijken die verder wer-

den ingekleurd zijn: Aimée Thonon, Roland Desnerck, Bert Verhaegen, Roland Laridon, Noël Laleman, Ada De prez, pater Dries Quaghebeur, Mark Vanhecke, Herman Ponette, Jean-Marie Dedecker, voorzitter Dries De Keyser, Lionel Bruloot, Jef Tommelein en Jan Olsen.

Woensdag 10 juli wordt E.H. Joris De Jaeger met de Gulden Spoor vereerd. Een geestelijke die het vooral waarmaakte als aalmoezenier bij de Vlaamse seizoenarbeiders in Frankrijk. De proost van de bietenmannen leverde op zijn manier een strijd voor de opwaardering van Vlaanderen en stak die flamingante gezindheid trouwens nooit onder stoelen of banken.

Pensioen afgeven in 2 minuten en 15 seconden

„Post was ooit prachtig bedrijf”

Johan begon in 1972 als *facteur* bij de Post en dan nog wel op het Hazegras: een prachtige buurt van volkse mensen, Zee-machtkazerne, dancings en Tettenbrug, waar de blotebillenmeisjes het al even goed in de gratie Gods stelden als de Broeders van Liefde...

Na zes jaar bracht Johan het tot loketbediende. Intussen kijkt hij terug op een 30-jarige carrière bij de Post. Omwille van een kwarteeuwse inzet kreeg hij een ereteken van Di Rupo.

— Een postbode, wat houdt dat in?

— Johan Desmet: „Dan spreek ik liever in de verleden tijd, omdat je vroeger als postbode heel wat meer kon doen voor de mensen. Vandaag moet je vlug/vlug de mensen hun pensioentje in de handen stoppen: van hogerhand mag dit niet langer dan 2 minuten en 15 seconden duren. De bazen willen dat er zo weinig mogelijk met de mensen wordt gepraat. Iedereen heeft zijn eigen route die minutueus moet worden gerespecteerd.”

— Tevredenheid brandt op een laag vlammetje?

— Johan Desmet: „Ik betreur het ten eerste dat de Post verzande in een bedrijfssfeer, waarbij geld de ruiten van de sociale ingesteldheid stukgooit. Vandaag zijn er wel 250 mensen werkzaam in Oostende, onder wie zo'n 15% dames. Ooit heb ik de allereerste Oostendse vrouwelijke postbode in de H. Serruyslaan een opleiding gegeven.”